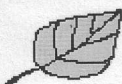

Zelená země

Jak to vypadá ve tvé Zelené zemi? Už tam dorazili havrani?

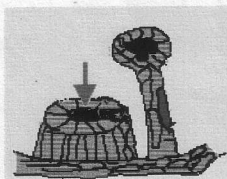
Stříbrňák byl starý moudrý havran; jméno dostal podle stříbřité bílé skvrny, která vypadala jako mince zasazená mezi pravým okem a zobákem; díky tomuhle znamení jsem ho mohl rozeznat od ostatních havranů a dát si dohromady jednotlivé části jeho životního příběhu, které jsem posbíral.

Jednou jsem na čekané spatřil, jak přes Donské údolí letí nějaký havran a v zobáku drží něco bílého. Doletěl k ústí Růžového potoka a pak to vzal zratkou k Bobřímí jilmu. Tam tu bílou věc upustil a rozhlédl se kolem sebe, takže jsem mohl poznat Stříbrňáka, svého starého známého.

Co se podaří zjistit o havranech tobě? Nakresli do deníku obrázek havrana a vyznač na něm tyto části jeho těla: kostřec, vole, rýdovací pera, běhák, pata, vnitřní prst, letky.

Mrtvé schránky

Číslo 1. Určitě si vzpomínáš, .kudy vedla loni trasa naší Pony štafety. Vydáš se po ní tak, že od vodárny půjdeš s kopce, jakoby domů,

zahneš doprava do lesa. Na rozcestí pokračuješ rovně, cesta tě vede mírně do kopce. Až se po pravé straně ve svahu objeví jakýsi kamenitý val, odbočíš z cesty kolmo nahoru. Necelých sto kroků od cesty se nachází pařez obklopený zbytky větví. Hledej uvnitř dutého pařezu. Zapiš do deníku, co jsi tam našel.

Číslo 2. Někteří z vás o ní už ví. Je to tzv. divočák. Dostaneš se k němu tak, že z Kočičího žlebu odbočíš tak, abys šel kolem Pepova kaliště. Jdeš pěšinou stále ve směru zhruba kolmém na Kočičí žleb. Po levé ruce uvidíš smotané role rezavého pletiva a hustší lesík. Jdeš podél něho a na jeho dalším rohu najdeš zbytek pařezu, ve kterém by mohla tvoje fantazie objevit hlavu divočáka. Hledej v jeho levém oku.

Výprava na Mlýn

Ráno se nás schází neobvykle hodně - 17 - a to jsou čtyři Tarpani už na Mlýně na své brigádě. Cestujeme přes hodinu MHD do Mariánského údolí.

Zamýšlíme se, co to znamená **být připraven**. Někdy třeba i zachovat chladnou hlavu jako paní Kaprálová. Když pospíchala ukrýt zbraně před Němci.

Na zahřátí hrajeme frisby. Sehraným Kamzíkům s Ivanem se viditelně daří, ale i my se snažíme a klademe tuhý odpor. Končíme zalehnutím Ivana u naší branky.

Trháme **mátu vodní** a vyrážíme údolím. Cesta probíhá hladce, pouze Ondra Kašpárek se při hrátkách s Ivanem drobiček namočil, ale Ivan s tím zřejmě počítal, protože měl po ruce náhradní ponožky, které Ondrovi rozhodně nebyly malé.

Cesta se vine a tak brzy nevíme, z které strany se Mlýn vynoří. Zvláště když přitom lušíme hororové příběhy *Muž promluvil, žena zemřela, Nebyly tam piliny, tak se oběsil a Muž se zastřelil, když vlak vjel do tunelu.*

Na Mlýně jsme se setkali s Tarpany, kteří štípali dřevo. Ještě říkal, že je s jejich brigádou spokojen. Vaříme oběd. Rozdělávání ohně nás stálo celou dávku troudu, kterou jsme měli sebou. Každý si to chtěl zkusit roztočit. Skoro nikomu se to nepodařilo. A těch pár úspěšných pokusů však nakonec zastínila potupná sirka, protože jsme neměli pořádně připraveno dříví na oheň.

Ještě mi dal kozí kůži na bubínek. **To jste zabili toho psa?**, ptá se mě Ježek, když si kůži nesu do našeho ležení. Myslí tím Lumpu, který před chvílí pobíhal před chvílí kolem nás.

Ve stejnou dobu jsou na Mlýně nějací ochránci přírody. Při jejich nabídce polévky se ukazuje, že mají velmi zajímavou ochutnávací výstavku **sežratelných přírodnin**. Sestra Ludmila je odborník. Ukazuje *kukuřici, slunečnici, řepu, dřín, topinambury* (žlutý květ, list jako smírek), *netřesk* (salát nebo k ochucení vody), *šípky* (i ze zahradních růží jsou jedlé (když za syrova, tak vydlabat prostředek), *hloh, jeřáb moravský sladkoplodý, hruškojeřáb, sléz poléhavý, kaštan setý. Kořen osladiče* tady nemá, ale je prý až odporně sladký. Taky dobře, protože je chráněný.

Zpátky chceme jet autobusem ČSAD v 17:34 z Říček. Předtím ještě hrajeme hru do etapy. Je to plížení. Každému je přidělen protivník, po

kterém pátrá. Někteří se našli hned, někdo vůbec (KH a PK).

Už se těšíme, až se usadíme v autobusu. Místo toho nás však mírně zpožděné vozidlo míjí bez zastavení, řidič nám významně ukazuje, jak je plný. Tím jeho zájem o nás jasně skončil. Do některého z aut vracejících se výletníků se nesměstnáme jako dvě ženy s dítětem na kočárku a slzami v očích. Tak se lehce stísnění vydáváme a podvečerní cestu do Líšně. Podařilo se nám nasadit a udržet poměrně slušné tempo i kázeň a tak už za 3/4 hodiny jsme v Líšni u hřbitova.

Skryté knihy

V každé z následujících vět se ukrývá název jedné knihy:

1. *Místo na pevnině určené k dočasnému pobytu vodních dopravních prostředků vydává účelově zaměřené zvukové vlny.*
2. *V době kdy část roku vyznačující se značně proměnlivými a nevyzpytatelnými klimatickými podmínkami zkracuje svoji vzdálenost od pozorovatele.*
3. *Snaha jedince získat takové postavení vůči ostatním jedincům, aby mu v jistém očekávaném uspořádání nepředcházela žádný jedinec.*
4. *Duševní stav vzniklý vědomým či nevědomým pocitem nějakého ohrožení nad vodním tokem nezanedbatelného průtoku obydleným téměř vyhynulými avšak nyní opět do naší přírody introdukovanými hlodavci.*
5. *Nástroje určené k oddělování části lidského těla, které bývalo trestem za nejtěžší provinění, projevují obavy vzbuzující nesouhlas*

Nový vlčácký slib

Slibuji, že se vynasnažím
být poslušným vlčetem své smečky,
se kterou budu hledat nejvyšší Pravdu a Lásku,
že každý den vykonám dobrý skutek.
(K tomu mi dopomáhej Bůh.).

Modlitba siouxsckých Indiánů

Jestřábi:

Velký Duchu,
jehož hlas slyším ve větru
a jehož dech dává život celému světu,
vyslyš mne.

Jeleni:

Předstupuji před Tvou tvář
jako jedno z mnoha Tvých dětí.
Podívej se, jsem malý a slabý,
potřebuji Tvou sílu a moudrost.

Svišti:

Dej, ať putuji v kráse,
ať moje oči vždy vidí purpurově rudý západ
slunce.
Ať si mé ruce váží věci,
kterým jsi naučil můj lid,
učení skryté v každém lístku a každé skále.

Kamzíci:

Toužím po síle ne proto,
abych měl převahu nad svými bratry,
ale abych dokázal zvítězit nad svým největším
nepřítelem - nad sebou samým.

Tarpani:

Učiň mne vždy ochotným,
abych s čistými rukama a upřímnými očima
přicházel k Tobě,
aby můj duch,
až život zmizí jako zapadající slunce,
mohl dospět k Tobě
a nemusel se stydět.

*Modlitba je dlouhá, nenaučíme se ji všichni
hned najednou. Takže každá družina má
patronát nad jednou slokou. Tuto sloku musí
všichni její členové bezpečně znát. Když na ni
přijde řada, tak ji pořádně začnou, aby se
ostatní mohli připojit.*

Letošní etapová hra **Po stopách Černého vlka** nás povede po stopách tohoto muže, který se narodil 14.8.1860 v anglickém South Shields. Svědčí o tom jen nenápadná destička na stromě před domem, i když se jedná o člověka, který

byl jedním ze dvou sloupů, na kterých bylo postaveno skautské hnutí. Narodil se v době, kdy odvážní jezdci Pony Expressu už několik měsíců nasazovali své životy napříč americkým kontinentem. Jeho znakem byla vlčí stopa, kterou najdeš v tomto čísle Šplouchu několikrát. Vždycky označuje něco, za co můžeš získat body do hry.